

СЛУЖБОВІ ЧАСТИНИ МОВИ

ПРИЙМЕННИК
СПОЛУЧНИК
ЧАСТКА

ПРИЙМЕННИК -

службова частина мови,
яка виражає залежність
іменника, займенника,
числівника від інших слів у
словосполученні й реченні:

*трави **в** росі, підійшла **до**
нього, **о** першій годині*

Групи прийменників за будовою

ПРОСТІ	СКЛАДНІ	СКЛАДЕНІ
Без, до, біля, близько, між, у, в, на, під, по	поміж, понад, з -над із-за, з –понад, з – поміж Зверніть увагу! Складні прийменники з першою частиною з, із пишуться через дефіс: <i>із-за, з-посеред</i>	У зв'язку з, відповідно до, згідно з, на чолі

СПОЛУЧНИК -
службова частина мови,
яку вживають для
сполучення
однорідних членів речення
або частин складного
речення

Групи сполучників за значенням

СУРЯДНІ

Поєднують однорідні члени речення або рівноправні частини складносурядного речення

- **єднальні**: і, й, та(і), і...і, ні...ні, ані...ані;
- **протиставні**: а, але, проте, зате, однак, та (але);
- **розділові**: чи, або, чи то...чи то, не то...не то

ПІДРЯДНІ

Поєднують головну і залежну частини складнопідрядного речення

- **з'ясувальні**: що, щоб, чи, як
- **часові**: коли, як, тільки
- **причинові**: бо, тому що, оскільки
- **умовні**: якщо, якби, коли б, як
- **мети**: щоб, аби, для того щоб
- **допустові**: хоч, дарма що, хоч, хай
- **порівняльні**: як, мов, наче, ніби
- **наслідкові**: так що
- **міри й ступеня**: що, що аж, що й

Групи сполучників за будовою

ПРОСТІ	СКЛАДНІ	СКЛАДЕНІ
І, й, а, але, та, чи, або, як, хоч, що оскільки	якби (як+би), щоб (що+б), зате (за+ те), немовби (не+мов+би) Зверніть увагу! Разом пишемо сполучники: мовби, нібито, неначебто, притому, причому Через дефіс пишемо сполучники з підсилювальними частками - бо, -но, -то: тим-то, отож -то, тому-то	незважаючи на те що, дарма що, так що, тому що

ЧАСТКА -
службова частина мови,
яка надає реченню чи
окремим його членам
відтінків значення або
слугує для творення
певних граматичних форм

Групи часток за значенням

ФОРМОТВОРЧІ	СЛОВОТВОРЧІ	МОДАЛЬНІ
<p>утворюють форми дієслів:</p> <ul style="list-style-type: none">- умовного способу;- наказового способу: <p>б, би, хай, нехай</p>	<p>утворюють нові слова:</p> <p>де, аби, не, ні, ані, сь, казна-, хтозна-, будь-, -небудь</p>	<p>надають додаткових відтінків у значенні:</p> <p>заперечні: не, ні, ані</p> <p>питальні: чи, хіба, невже</p> <p>стверджувальні: так, еге</p> <p>підсилювальні: як, та, що за</p> <p>видільні: навіть, тільки, хоч</p> <p>вказівні: от, це, то, он, ген</p> <p>означальні: майже, мало не</p> <p>спонукальні: годі, -бо, -но</p> <p>власне модальні: мовляв, ніби, наче</p>

Правопис часток

РАЗОМ	ЧЕРЕЗ ДЕФІС	ОКРЕМО
<p>де, аби, ні, ані, чим, чи, як, що</p> <p>Наприклад: <i>дехто, ніщо, абиякий, чимдуж, щогодини</i></p>	<p>казна-, хтозна-, бозна, - будь, -небудь</p> <p>Наприклад: <i>казна-що, хтозна-як, будь-коли, будь-як, де-небудь</i></p> <p>Зверніть увагу! Якщо між часткою і словом стоїть прийменник або інша частка, то всі слова пишуться окремо: <i>казна в кого, усе ж таки</i></p>	<p>б, би, же, ж, то</p> <p>Наприклад: <i>читала б, писав би, знав же, що то за</i></p> <p>Зверніть увагу! Разом пишуться частки б, б, же, ж, то у складі інших часток або сполучників: <i>немовби, немовбито, аякже</i></p>

ВИГУК -

особлива незмінна частина мови, що виражає почуття й волевиявлення, не називаючи їх (ой, ах, ого-го, ну, привіт). Вигук не належить ані до самотійних, ані до службових частин мови.

